

И, кой-то умѣлъ да ся ползува отъ несъгласіе-то на Египетскы-ты султаны, та още веднажъ повърналъ на христіаны-ты Іерусалимъ въ 1229 л. и самъ ся нарѣклъ Іерусалимскый царь. Нъ слѣдъ 13 год. (1242) Іерусалимъ пакъ паднѣлъ въ рѣцѣ на Мюсюманы-ты, и оттогава никога го не испустихъ вече изъ рѣцѣ. А между това западни-ти христіане малко по малко истиняхъ въ рѣвностъ-тъ си камъ св. мѣста; зачто-то ся увѣрили, че не само е мѣчно да усвоятъ Палестинѣ, нъ и не възможно е да ѣмъ задрѣжаты христіане-ти. Само Французскый царь Лудовикъ IX или святой друго-яче мыслить; той подвижнѣлъ новѣ крестоноснѣ войнѣ и най-напрѣдъ (1249) нападнѣлъ на Египетъ; нъ тамошній султанъ го разбилъ и заробилъ заедно съ всичкѣ-тъ му войскѣ. Откупенъ за много пары, Лудовикъ испослѣ (1290) подновилъ свое-то прѣдпріятіе, нъ при обсадѣ-тъ на Тунисъ у Африкѣ умрѣлъ отъ чумѣ. А у Палестинѣ Турци-ти своили градове-ты единъ по единъ, и 1291 г. паднѣла въ рѣцѣ-тъ имъ и Толомаида (сега Ака или Сен-жан-дакръ), а съ това заедно исчезнѣло и христіанско-то владичество у Сиріѣ. Крестоносны-ты войны ся свършихъ и имахъ голѣмо вліяніе врѣху Европѣ. Така много рыцари, кога отхождали у Палестинѣ, покланяли си имота по черковы и монастыри; нѣкои-си продавали владѣніе-то си за много малко цѣнѣ и отпушчали робіе-то си; отъ другѣ странѣ на много рыцари, что изгынѣли съ фамиліѣ-ты си въ Азіѣ, правителство-то присвоило имота, та така царіе-ти и духовенство-то обогатили ся, а отъ отпущены-ты робіе станѣлъ третій рядъ свободни граждане. Свободни-ти граждане добыли голѣмо значеніе въ Европейскы-ты дръжавы по свое-то богатство и просвѣщеніе, кое-то бѣ сѣтнина отъ крестоносны-ты войны. Европейци-ти на връщаніе отъ просвѣщенѣ Византиѣ и отъ Вѣстокъ, гдѣ-то още имало останѣло нѣчто отъ Арабскѣ учениость, донес-